

Nepatřím k těm co nej tak z nudy
sepisují dějiny.
Čím se mám programově chlubit,
když dojde od slov na činy.

Po mě tu zbyde na nejvyš
pár dívčích srdcích zlomenejch,
pár prázdných lahví od vína,
pár lidí co mě prokliná.

Prachy mě od jakživa míjej,
smůla že by jeden žas,
jak je to nevděčný a těžký
bej elitní working class

Ale už sem si asi zvyk
bejt vobyčejnej smrtelník.
Na víc jsem ztratil ambice
možná je to tak dobře.

Nemám o sebe strach,
mě ještě úspěch nezasáh,
ten nemůže mi kurvit charakter.
Já obětoval dost, pro aspoň malou upřímnost,
a zuby nechty držim vlastní směr.

Kdyby muj fotr krad a vsázel
nevěděl co s prachama
a já byl hajzlík jedináček
co neděli se s bráchama.
Mířil bych rovnou na vrchol
leháro ze soukromejch škol
A dárkem zařízenej byt
jenže všechno je jinak!

Nemám o sebe strach,
mě ještě úspěch nezasáh,
ten nemůže mi kurvit charakter.
Já obětoval dost, pro aspoň malou upřímnost,
a zuby nechty držim vlastní směr.

Po mě tu zbyde na nejvyš
pár dívčích srdcích zlomenejch,
pár prázdných lahví od vína,
pár lidí co mě prokliná.

Nemám o sebe strach,
mě ještě úspěch nezasáh,
ten nemůže mi kurvit charakter.
Já obětoval dost, pro aspoň malou upřímnost,
a zuby nechty držim vlastní směr.